

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobkyně: **J. P.**
zastoupená JUDr. Ditou Vávrovou, advokátkou
se sídlem advokátní kanceláře Nad Celnicí 388, 547 01 Náchod

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5
pracoviště Hradec Králové, Slezská 839, 502 00 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách, ze dne 20. 5. 2021, č. j. X, o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 20. 5. 2021, č. j. X a rozhodnutí žalované ze dne 5. 3. 2021, č. j. X, se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 4 886 Kč k rukám zástupkyně žalobkyně JUDr. Dity Vávrové, advokátky, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne ze dne 5. 3. 2021, č. j. X (dále také jen „prvoinstanční rozhodnutí“), snížila žalobkyni od 16. 4. 2021 výši invalidního důchodu pro invaliditu

- druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“ nebo „zákon o důchodovém pojištění“) s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Náchod ze dne 8. 2. 2021 (dále jen OSSZ) je žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 45% a nadále nesplňuje podmínku invalidity druhého stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. b) zdp, tj. pokles pracovní schopnosti nejméně o 50%.
2. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 20. 5. 2021, č. j. X (dále také jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své prvoinstanční rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že přezkoumala prvoinstanční rozhodnutí v celém rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek, posoudila invaliditu žalobkyně a v tomto směru odkázala na vypracovaný nový posudek o invaliditě ze dne 18. 5. 2021, dle kterého je žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byla tímto posudkem o invaliditě stanovena ve výši 45%. Žalovaná v rozhodnutí vyjmenovala, z jakých odborných lékařských nálezů lékař Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Hradec Králové (dále také jen lékař ČSSZ) při novém posouzení vycházel (strana 1-2 napadeného rozhodnutí) a k jakým skutkovým zjištěním dospěl (uveden diagnostický souhrn onemocnění žalobkyně). Lékař ČSSZ uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v **kapitole II** (onkologie), **oddíle A** (zhoubné novotvary), **položce 1c** (novotvary – středně těžké postižení) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů, pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti v rámci daného rozpětí 35-45% na horní hranici 45%, která se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nezvyšuje. Takto stanovená konečná míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá invaliditě prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp.
3. K námitkám žalobkyně, která nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu, žalovaná uvedla, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je papilokarcinom štítné žlázy, stav po totální thyreodektomii v 12/1999 a opakované léčbě radiojódem. Uvedené zdravotní postižení zhodnotil lékař ČSSZ (včetně nálezů doložených k námitkám) jako středně těžké postižení se stavem v kompletní remisi, po více než 6 měsících po ukončení aktivní onkologické léčby. Uvedl, že vzhledem ke stupni zdravotního postižení a přítomnosti dalších zdravotních postižení byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na horní hranici procentního rozmezí, tj. ve výši 45%, k dalšímu procentnímu navýšení neshledal důvod. V současnosti zdravotní stav žalobkyně odpovídá invaliditě prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Proto byly námitky jako nedůvodné zamítnuty.

II. Obsah žaloby

4. V podané žalobě žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je nesprávné a nezákonné z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci.
5. Uvedla, že orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení jejího zdravotního stavu z dokumentace ošetřujícího lékaře ze dne 15. 12. 2020 a z nálezů odborných lékařů.

Nevzal však v úvahu, že vedle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, za který je považován stav po strumektomii a léčbě radiojódem pro papilokarcinom štítné žlázy v 12/99 a opakované léčbě radiojódem, je zdravotní stav ovlivňován následky léčby. V této souvislosti zejména žalobkyně nesouhlasí s tím, že by se změnila skutečnosti rozhodné pro výši důchodu. Naopak ztratila zaměstnání, kde pracovala na základě uzavřené pracovní smlouvy, protože již práci nebyla schopna zvládat, byla v pracovní neschopnosti a zaměstnavatel ji ukončil pracovní poměr skončením ve zkušební době.

6. Dále uvedla, že vlivem léčby onkologického onemocnění štítné žlázy a následně prodělaných operací u ní došlo ke srůstům na krční páteři, musí docházet na rehabilitace krční páteře. Léčba stále pokračuje. Dle lékařské zprávy trpí cervikokraniálním syndromem (dále jen CC), což je stav, kdy dochází k podráždění a bolestem jak krční páteře, tak hlavy, které mohou vyvolat i další, přidružené příznaky. Příčinou je přitom krční páteř, přičemž dochází k přetížení svalů v oblasti šíje, které zajišťují záklony, rotaci a úklony hlavy. Žalobkyně zdůraznila, že následky léčby, se kterými se nyní potýká, jsou nadměrná únava a vyčerpanost. Únava je ošetřujícím lékařem - endokrinologem přitom zmiňovaná ve zprávách o ambulantním vyšetření (ze dne 9. 5. 2019, aktuální ze dne 3. 6. 2021). Dále uvedla, že u ní došlo v době od posledního posuzování pro účely invalidního důchodu k hospitalizaci vlivem závratí, kterými trpěla v době výkonu zaměstnání. K důkazu doložila svazek lékařských zpráv a seznam léků, které pravidelně užívá.
7. Ze všech uvedených důvodů má žalobkyně za to, že žalovaná dostatečně nezjistila stav věci (její zdravotní stav byl posudkovými lékaři nesprávně posouzen) a v důsledku toho vydala nezákonné rozhodnutí. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí a jemu předcházející prvoinstanční rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a přiznal jí náhradu nákladů řízení.

III. Skutkové a právní závěry krajského soudu

8. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.
9. V přezkumném řízení soud konstatoval k důkazu z lékařské dokumentace OSSZ Náchod posudek o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 8. 2. 2021, v němž po uvedení diagnostického souhrnu onemocnění žalobkyně a odborných lékařských nálezů, z nichž bylo při posouzení jejího zdravotního stavu vycházeno, byl učiněn lékařem OSSZ závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je stav po strumektomii a léčbě radiojódem pro papilokarcinom štítné žlázy v 12/1999 a opakované léčbě radiojódem od 5/2005 do 3/2010, které odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole II, odd. A, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil dle uvedené položky na horní hranici 45%, která se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Dle učiněného závěru je žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp.
10. V záznamu o jednání ČSSZ – Lékařské posudkové služby, pracoviště pro námitkové řízení, Hradec Králové ze dne 15. 5. 2021 (nový posudek o invaliditě), je uveden výčet rozhodujících podkladů – lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobkyně, diagnostický

souhrn onemocnění žalobkyně (zjištěn ve shodě s lékařkou OSSZ) a výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Posudkové zhodnocení a závěr je uveden výše v části I. tohoto rozsudku.

11. V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen „PK MPSV“ nebo „PK“ nebo „posudková komise“), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.
12. Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku, který byl vyhotoven po jednání komise konaném dne 21. 10. 2021 za přítomnosti žalobkyně. PK zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru onkologie, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace ČSSZ - Lékařské posudkové služby, a odborných lékařských nálezů v nich obsažených, na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřujícího praktického lékaře, lékařských nálezů doložených žalobkyní k námitkám a na základě vlastních poznatků. Po jejich vyhodnocení stanovila PK za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně ve shodě s oběma posudkovými orgány papilokarcinom štítné žlázy, stav po operačním odstranění štítné žlázy v 12/1999 a opakované léčbě radiojódem, t. č. na substituci Euthyrox 112. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila podle **kapitoly II, oddílu A, položky 1c** přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na **45%**. Horní hranici daného procentního rozpětí zvolila vzhledem ke stavu po totálním odstranění štítné žlázy na substituci s trvalou zvýšenou únavou. Podle § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky uvedenou hodnotu o **10%** pro další zdravotní postižení a dělnickou profesi. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti tak činí **55%**.
13. PK MPSV odůvodnila, že na základě doložených nálezů a objektivizace zdravotního stavu v průběhu jednání dospěla k posudkovému závěru odlišnému od posudkového závěru lékaře OSSZ i lékaře LPS ČSSZ, a to že **k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp, nadále šlo o invaliditu druhého stupně**. Posudková komise se vyjádřila k předchozímu posuzování zdravotního stavu žalobkyně od roku 2006 do doby současné [do 28. 2. 2015 šlo o invaliditu třetího stupně (míra poklesu pracovní schopnosti 70%), do 31. 1. 2021 se jednalo o invaliditu druhého stupně (míra poklesu pracovní schopnosti 55%), při KLP dne 8. 2. 2021 (nyní projednávané řízení) byla invalidita snížena na první stupeň]. Posudková komise uvedla, že všechna předchozí posouzení až do roku 2018 lze považovat za odpovídající. Posouzení z roku 2021 včetně posouzení z námitkového řízení hodnotí jako podhodnocená, jako posudkový omyl. PK uvedla, že žalobkyni byla v 12/1999 kompletně odstraněna štítná žláza pro karcinom. Následovaly další operace pro recidivy (znovuobjevení karcinomu) a pro metastázy do lymfatických uzlin okolo průdušnice. Následovala dlouhodobá léčba radioaktivním jódem. Nyní je zdravotní stav stabilizovaný. Posudková komise odůvodnila, že i při optimální substituci Euthyroxem (náhrada hormonů štítné žlázy) nelze nikdy zcela nahradit činnost zdravé štítné žlázy. Klinickým projevem je pak zejména trvalá zvýšená únavnost. PK proto uvedený stav hodnotí na horní hranici rozpětí na 45%, bere v úvahu i další zdravotní postižení (zejména trombofilní stav a chronickou venózní insuficienci) a rovněž dělnickou profesi a

navyšuje horní hranici o 10% na celkovou míru poklesu pracovní schopnosti 55%. Zdravotní stav žalobkyně tak dle PK i k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal nadále invaliditě druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zdp.

14. Při jednání soudu zástupkyně žalobkyně setrvala na podané žalobě, souhlasila se závěry posudku PK MPSV ze dne 21. 10. 2021. Odkázala na žalobní petit. Žalovaná ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu, náklady řízení nežádala.
15. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
16. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
 17. V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
18. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).
19. Podle ustanovení § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
20. Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).
21. Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
22. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a

procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).

23. V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.
24. V § 4 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce je stabilizovaný nebo pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (3) Snížení dolní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.
25. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Posuzování míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou medicínskou a soud si o této otázce nemůže učinit úsudek sám, neboť nemá odborné medicínské znalosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. března 2017, č. j. 8 Ads 180/2016 – 50, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, se uvádí: „*správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).*“
26. Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím došlo ke snížení výše invalidního důchodu žalobkyně z druhého na první stupeň z důvodu zjištěné míry

poklesu pracovní schopnosti o 45%. V řízení před krajským soudem bylo posudkem PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 21. 10. 2021 prokázáno, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí (20. 5. 2021) nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. b) zdp, tj. bez přerušení. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti byla uvedeným posudkem stanovena ve výši 55%, což odpovídá invaliditě druhého stupně. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku PK MPSV, který se liší od posouzení lékařem OSSZ i lékařem ČSSZ v námitkovém řízení, z nichž žalovaná vycházela při svém rozhodování. Posudek PK MPSV soud považuje za objektivní a přesvědčivý, tento plně dostal požadavkům vyjádřeným ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, obsahuje analýzu zdravotního stavu žalobkyně, rozhodujícího zdravotního postižení na podkladě odborných nálezů a rovněž náležité odůvodnění posudkového závěru (viz výše).

27. Podle § 41 odst. 3 zdp se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.
28. Podle § 56 odst. 1 písm. e) zdp, zjistí-li se, se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c). Podle § 56 odst. 1 písm. b) zdp, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží.
29. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalované, jakož i rozhodnutí žalované prvního stupně pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná v původním správním řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem, tedy, že žalobkyně byla nepřetržitě invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp a postupem dle § 56 odst. 1 písm. e) a b) zdp žalobkyni zvýší invalidní důchod a rozhodne o doplatku tohoto důchodu za dobu od jeho snížení do opětovného zvýšení.
30. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

IV. Náklady řízení

31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
32. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná a byla zastoupena advokátkou, náleží náhrada nákladů právního zastoupení (viz § 35 odst. 2 s. ř. s.) ve výši dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění (dále jen „AT“). V souladu s § 9 odst. 2 AT činí tarifní hodnota 5 000 Kč. Podle § 7 bod 3 AT náleží právní zástupkyni žalobkyně odměna ve výši 1 000 Kč za každý ze tří úkonů právní služby [převzetí a příprava zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) AT, návrh ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) AT a účast při jednání soudu dne 5. 5. 2022 dle § 11 odst. 1 písm. g) AT] a náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 1 a 4 AT ve výši 300 Kč za každý ze tří úkonů právní služby, tj. celkem **3 900 Kč**. Dále jí náleží

cestovné [cesta z Náchoda do Hradce Králové a zpět osobním automobilem (doloženo technickým průkazem vozidla), celkem 80 km, průměrná spotřeba 7,3 l/100 nafty v ceně 36,10 Kč/l (tj. 210 Kč), náhradě opotřebení 4,70 Kč/km dle vyhlášky o cestovních náhradách (tj. 376 Kč)], ve výši **586 Kč** a náhrada za promeškaný čas v souvislosti s účastí na jednání soudu dne 5. 5. 2022 za 4 půlhodiny po 100 Kč (dle § 14 odst. 3 AT), tj. **400 Kč**. Náhrada nákladů řízení tedy činí **celkem 4 886 Kč**. Proto krajský soud závázal žalovanou povinností žalobkyni tyto prokázané náklady řízení v celkové výši 4 886 Kč uhradit k rukám její zástupkyně, která je advokátkou (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 5. května 2022

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně